

LBRIS

We know

Daniela Crăsnaru

Poezii-jucării pentru cei mai mici copii

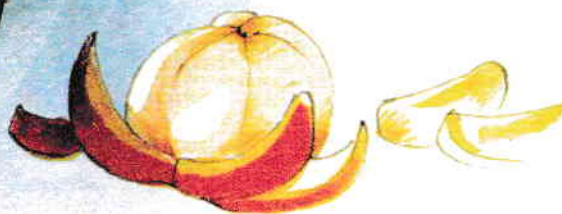
copertă și ilustrații
de Anamaria Smigelschi

ediție îngrijită de Roxana Din

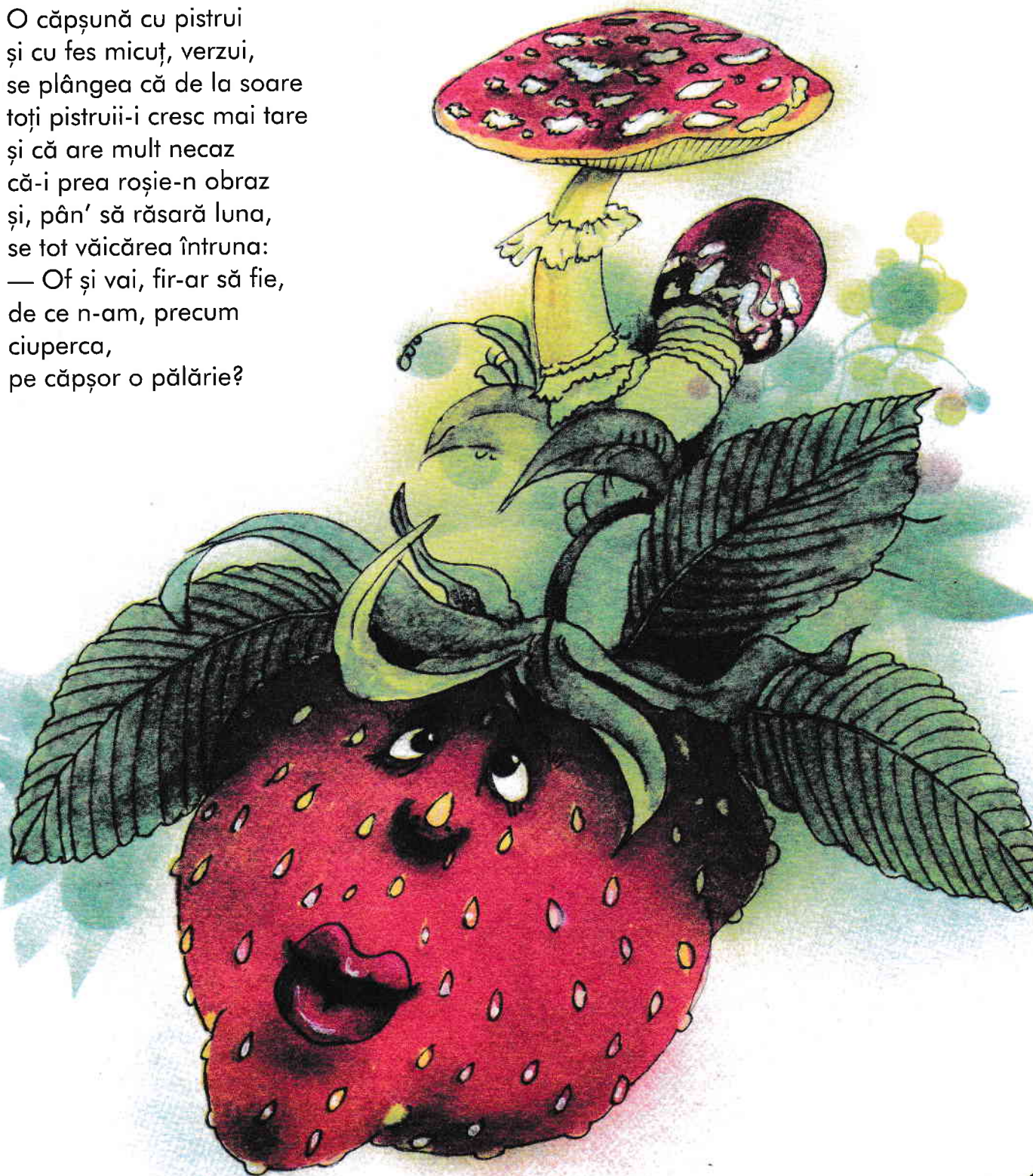
Țara-Copilărie

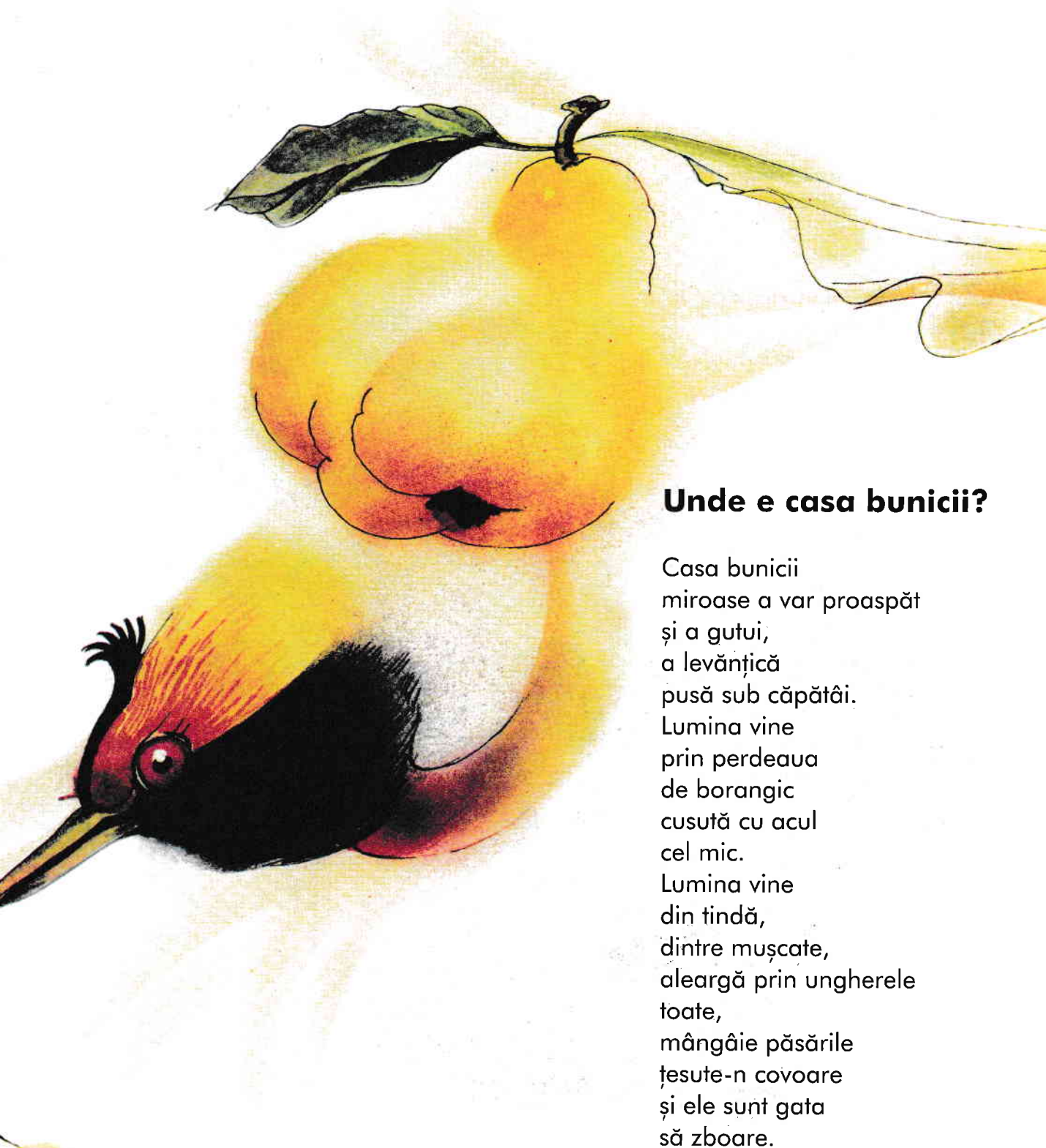
Patru anișori – sprâncene,
ochișori umbriți de gene,
și gurița conturată
cu un strat de ciocolată.
Degețele curioase
gata ca să tot descoase
lucurile de prin casă.
Țop în pat și zdup sub masă,
nicio clipă de răgaz.
Nu umbla la aragaz,
portocala nu-ți mai place?
Lasă prizele în pace.
Nu cu pixul pe pereți.
Vai, tu faci cât cinci băieți!
Patru anișori zburdalnici
au nevoie de trei paznici,
ca să-nvețe să se poarte
tocmai cum scie la carte,
o carte de oameni mari
care nu mai vor să știe
cum era pe când trăiau
în Țara-Copilărie.

Căpșuna cu pistrui

O căpșună cu pistrui
și cu fes micuț, verzui,
se plângea că de la soare
toți pistruii-i cresc mai tare
și că are mult necaz
că-i prea roșie-n obraz
și, pân' să răsară luna,
se tot văicărea întruna:
— Of și vai, fir-ar să fie,
de ce n-am, precum
ciuperca,
pe căpșor o pălărie?

Unde e casa bunicii?

Casa bunicii
miroase a var proaspăt
și a gutui,
a levănțică
pusă sub căpătâi.
Lumina vine
prin perdeaua
de borangic
cusută cu acul
cel mic.
Lumina vine
din tindă,
dintre mușcate,
aleargă prin ungherele
toate,
mângâie păsările
țesute-n covoare
și ele sunt gata
să zboare.

!ar dacă ești un pic
mai atentă
simți cum
florile din ștergare
se umplu încet
de parfum.

Casa bunicii
e plină de zâne
și de pitici
pe care îi văd
doar cei mici.
În casa ei
trebuie să fii, neapărat,
foarte cuminte
și foarte curat.

— Unde e casa bunicii?

— Unde să fie!

În grădina ta minunată,
copilărie.

Mai apoi trece, încetișor,
cât nici nu poți prinde
de veste,
în vorbele
dintr-o poveste.

